

Kvarnägare Emil Samuel Öström var född 1882-12-30 i Östanbyn Grytnäs, Dalarna.
Hans far var också mjölnare.

De flyttade 1889 från Östanbyn Grytnäs till Bjästa Nätra. 1890 flyttade de från Bjästa Nätra till Idbyn Arnäs.

Det var naturligt att han skulle fortsätta i Mjölinaryrket eftersom han varit med i kvarnen under sin uppväxt.

Från 1904 var han anställd hos några kvarnägare i trakten kring Arnäs, tills han 1912 kom till Åvike Bruk och skötte därvarande tullkvarn.

År 1914 inköpte han kvarnen i Västerå, som han tidigare hade arrenderat.

I kvarnen har nu insatts en ny turbin samt moderniserats på olika sätt likaså cirkelsåg som uppsattes 1915.
Generator för försörjning av ström för eget behov monterade 1940.

Skolan hade ström från generatorn under några år.

Under 1940-talet bytte han till en starkare turbin för drift av cirkelsågen.

Vid samma tidsperiod satte han in en ny skrädmaskin.

Vattentillgången varierar rätt mycket så vissa tider har kvarnen stått stilla.

Elektrisk högspänning finns dragen endast några meter från kvarnen men som ström-
priset ställer sig för högt är det tveksamt om det ekonomiskt skulle löna sig.

Att vara egen företagare för med sig med och motgångar.

Som år 1935 då vårflödet var så högt som aldrig tidigare, det stoppade inte dammen för utan rasade samman. Så måste ett nytt dammbygge påbörjas.

Det gällde att få tag på en Stenarbetare som hade kunskande att utföra arbetet.

Det fanns en Stenarbetare Pelle Åstrand bosatt i Häggsjö som han uppsökte för att höra om möjligheterna att bygga upp en ny damm.

Han åtog sig arbetet med hjälp av några manns till.

Dom skulle påbörja arbetet då vattennivån sjunkit så att de kunde leda vattnet på sidan av dammbygget. Dammbygget blev klart efter en tids hårt arbete.

Dammen står likadan ännu trots att den varit utsatt för många höga vårflöden.

Enligt Åstrands utsago skulle endast en jordbävning kunna skada dammen.

Han var yrkesman inom sitt område.

När det gäller malning av säd så maldes gröpe till djuren och vete och korn till matbrödsbaket.

Säckarna skulle sedan bäras upp till mjölkbil till klockan 06.00 på morgonen men det var alltid olika antal säckar som skulle bäras.

En morgon bar vi upp 17 säckar som skulle köras i Pelle Norbergs buss.

En morgon skulle vi skicka 2 säckar, en på 90 kg och en på 100 kg, men den morgonen hade han ingen fraktsedel. Då fick vi bära ner dem till kvarnen.

Nästa dag fick vi bära upp dem och då fanns fraktsedel.

Annars så fungerade det bra. Pelle Norberg blev bjuden på middag på juldagen.

Det var många som väntade att säcken skulle malas och under väntetiden bjöd alltid

Mor Lovisa dem på kaffe och dopp. Det var gemytliga stunder under den tiden.

Pappa Emil dog 1959. Erik malde lite grann under 1960 men sista säcken maldes 1961. Kvarnen är kvar i Öströms ägor fortfarande.

Bengt Öström